ΕΤΟΣ ΛΔ΄ ΑΡΙΘ. 9,886 ΑΘΗΝΑΙ 1896 ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΤΩι 1862

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

'Ενταῦθα συνδρομὴ ἐτησία Δραχ. 14
'Εν ταῖς ἐπαρχίαις » » . . . 16
'Εν τῇ ἀλλοδαπῇ » ῥ. χρυσᾶ . . . 24
Αἱ συνδρομαὶ ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν πληρωτέαι ἐνταῦθα

5. ΛΕΠΤΑ 5.

Τιμὴ καταχωρήσεων ἑκάστου στίχ. Α΄ σελίδος λεπ. 80
» » Β΄ σελ. λεπτὰ 70, Γ΄ » » 60
» » ἑκάστου στίχ. Δ΄ » » 40
Ἑκάστης γνωστοποιήσεως (10 στιχ.) δραχ. 8.

Ὁ κύριος

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

(ΙΑΤΡΟΣ)

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ ης 3—5 μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ του, ὁδὸς Μαυρομιχάλη, 2.

Νοσήματα τῶν γυναικῶν, τοῦ σπέρματος, συφιλιδικὰ καὶ τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων. 1681

ΔΗΜ. Π. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΙΔΙΚΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΛΟΓΟΣ

Πρώην βοηθὸς ἐν τῇ Παθολ. Κλινικῇ τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ παρασκευαστὴς τοῦ Βακτηριδιολογικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ διασήμου καθηγητοῦ κ. Grancher ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν παίδων ἐν Παρισίοις

Ἄρτι ἐπανακάμψας ἐκ Παρισίων μετὰ τριετῆ εἰδικὴν σπουδὴν τῶν **νοσημάτων τῶν παίδων,** παρὰ τοῖς εἰδικοῖς καθηγηταῖς κ. κ. Grancher, Marfans, Lanelongue, Brun, καὶ ἐν ταῖς Κλινικαῖς τῶν διασήμων παιδιάτρων κκ. Jules Simon, Comby, Kirmisson, Descoizilles, Sevestre καὶ Variot.

ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 8—11 π. μ. καὶ 2—4 μ.μ. Τοὺς δὲ ἀπόρους δωρεὰν Τετάρτην καὶ Σάββατον ἀπὸ τῆς 9—11 π.μ. Θεραπεία τῶν νοσημάτων τῶν παίδων διὰ τῶν νεωτέρων μεθόδων.

ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

τῶν ἐκκριμάτων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ πλήρη **Ἀνάλυσιν τῶν οὔρων** μετὰ διαγνώσεως.

Ἀσφαλὴς διάγνωσις τῆς **διφθερίτιδος** διὰ καλλιεργείας τοῦ μικροβίου ἐν ὀρρῷ αἵματος βοὸς ἐντὸς 24 ὡρῶν.

ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Ἁγ. Εἰρήνης ἀριθ. 24. 1875

ΚΟΝΙΑΚ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Τὸ περιζήτητον καὶ ὀνομαστὸν διὰ τὴν γνησιότητα καὶ παλαιότητα τὸ ἀμιλλώμενον πρὸς τὰ ἐκλεκτότερα εὐρωπαϊκὰ Κονιὰκ τοῦ ἐν Χαλκίδι ἐργοστασίου τῶν ἀδελφῶν Δεδίτζη καὶ Σα εὑρίσκεται εἰς ἀποθήκην Σόλωνος Πατρὸς ἀντικρὺ χρηματιστηρίου, χαρτοπωλείων ἀδελφῶν Ρακοπούλου ἀντικρὺ ξενοδοχείου Στέμματος, ἐδωδιμοπωλείων Γ. Πίτα ὸς Σταδίου, παντοπωλείων Γ. Ζωγραφίδη ἀντικρὺ μεγάλης οἰκίας Μελᾶ, παντοπωλείων Σαφάντη Ζαχαρία Μεταξουργείων, παντοπωλείων Παναγ. Ζαχαρία Κολωνάκι. 1692

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ

74 Ὁδὸς Αἰόλου (παρὰ τῇ Ἁγίᾳ Εἰρήνῃ) 74

Νεωτάτη συλλογὴ ἀπὸ φανέλλαις καλοκαιρινὰς ἐκλεκτὰς εἰς ὅλα τὰ εἴδη καὶ τὰς ποιότητας, ἐσώβρακα, κάλτσαις στερεάς, ὑποκάμισα τῆς ἐποχῆς ἔκτακτα διὰ τὸ γοῦστο καθὼς καὶ τῆς κόλας κομψότατα, φωκὸλ ἐπιστήθια, μανδήλια, μπαστούνια, ὀμπρέλλαις Ἡλίου, λαιμοδέτας ἐκλεκτούς, πετσέταις, καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Εὐθηνία — στερεότης — καλαισθησία

Δοκιμάσατε! δοκιμάσατε!

Τιμαὶ ὡρισμέναι Prix-Fixe

Κυρία προελθοῦσα εἰς οἰκονομικὴν στενοχωρίαν ἕνεκα ἀλλεπαλλήλων δυστυχημάτων ζητεῖ θέσιν οἰκονόμου ἢ μπόνας. Δ.

Ἀθῆναι Κυριακὴ, 9 Ἰουνίου

Εὐρωπαϊκῶν τινων Κυβερνήσεων τὸ ὑπὲρ τῆς Κρήτης διάφορον ἄνευ ζημίας ἠδυνάμεθα νὰ στερηθῶμεν. Ἀφοῦ ἡ πολυπαθὴς νῆσος δὲν ηὐτύχησε νὰ ἔχῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἀφοῦ τοσαῦται φρικαλεότητες καὶ ἀτιμίαι διαπραχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν τῆς νήσου, δὲν ἴσχυσαν εἰσέτι νὰ συγκινήσωσιν αὐτάς, ἂς παύσωσι τουλάχιστον ἐκδηλοῦσαι μέριμναν, ἣν καὶ κατὰ τὴν ἐσχάτην αὐτῶν δυστυχίαν ὑπερηφάνως θὰ ἀποκρούσωσιν οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ἄνδρες.

Προχθὲς ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», ὅστις ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ζητήμασιν ἑρμηνεύει καὶ τὰς ἰδέας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, προσεκάλει τὰς Δυνάμεις, ὅπως συνασπιζόμεναι ἐπιβάλωσιν εἰς τοὺς Κρῆτας τὴν ἀποδοχὴν τοῦ τελευταίου Σουλτανικοῦ Ἱραδέ. Ὁ Ἱραδὲς ἐκεῖνος ἀξιοῖ, ὡς γνωστὸν, τὴν ὑποταγὴν τῶν ἐπαναστατῶν, μεθ' ἣν μόνον ὑπόσχεται ὁ Σουλτάνος νὰ ἐξετάσῃ αἰτήματα τῆς Γ. Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν νόμιμα καὶ μὴ ἀντιβαίνοντα εἰς τὴν κυριαρχικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν. Τοῦ γελοίου καὶ ὑπούλου τούτου ἐγγράφου συνήγορος ἔσπευσε νὰ παρασταθῇ ἡ Γαλλία, ἐφόσον τοὐλάχιστον εἰκάζεται ἐκ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ «Χρόνου». Τοιαύτην συνοδοιπορίαν καὶ συνηγορίαν ἀποποιεῖται ἡ Κρήτη, προτιμῶσα τοιούτων λύσεων τὴν βίαν καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν ὁρδῶν τοῦ Ἀβδούλαχ. Καὶ πρὸς ἠττημένους Κρῆτας δὲν θὰ ἠρμοζε τὸ μωρὸν ἐκεῖνο ἔγγραφον τῆς Πύλης καὶ ἡ πρὸς ἀποδοχὴν αὐτοῦ συμβουλὴ τῆς ἀγαθῆς καὶ φιλελληνικῆς Δυνάμεως. Δόξα τῷ Θεῷ ὅμως οἱ Κρῆτες εἶναι ἀκόμη καὶ θὰ εἶναι ἐπὶ πολὺ ἀήττητοι, οἱ πέμποντες δὲ ἑκατοστύας τούρκων στρατιωτῶν εἰς τὰ νοσοκομεῖα τῆς Σμύρνης μὲ τοῦ μολύβδου τὰς αἱμοσταγεῖς ὀπάς, καὶ πολλοὺς ἄλλους εἰς τὸν Ἅδην, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκούσωσιν Ἱραδέδες ὡς τὸν πρόσφατον τῆς Πύλης, καὶ συμβουλὰς ὁποία ἡ τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου». Ἐνδέχεται νὰ ἐπείγεται ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ὅπως ἴδῃ περατούμενον τὸν Κρητικὸν ἀγῶνα, ἕνεκεν ἰδίων ἢ συμμαχικῶν συμφερόντων. Ἀλλὰ διὰ τὴν Κρήτην, ἥτις ἱκετεύασα καὶ ἐπικαλεσθεῖσα ἐν ὀνόματι καὶ τῶν παγκοσμίων συμφερόντων τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τῶν δικαίων της, δὲν εἰσηκούσθη, διὰ τὴν Κρήτην, ἥτις ὑπέστη ἤδη τοσαύτην φθορὰν καὶ εἶδε δηουμένην ὑπὸ τὰ βλέμματα τῶν ἰσχυρῶν στόλων τῆς Εὐρώπης — πλὴν τοῦ Γαλλικοῦ ὅστις ἔσπευσε ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν Κρητικῶν ὑδάτων — ὁλοκληρον ἐπαρχίαν, τὴν στέγην καὶ τὴν περιουσίαν χιλιάδων χριστιανῶν, τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας καὶ τῶν φίλων της δὲν κατέχουσιν οὐσιώδες μέρος εἰς τὰς φροντίδας τῆς ἀγωνιζομένης Νήσου.

Καὶ οἱ Κρῆτες λέγουσι σήμερον, πάνυ δικαίως: Ἕκαστος ἂς μεριμνήσῃ περὶ τῶν ἰδίων ὑποθέσεων, ὡς ἂν οἶδε καὶ βούλεται, ἀφοῦ τὸ δίκαιον ἐφυγαδεύθη ἀπὸ τῶν βουλευμάτων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Οἱ Κρῆτες ἐφόσον ἔχουσιν ὀλίγα φυσίγγια, θὰ ἀγωνίζωνται, ὅπως ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν δυνάστην αὐτῶν τὰ δικαιώματά των. Ὁ Θεὸς καὶ καὶ τὸ ἔθνος θὰ βοηθήσῃ αὐτούς, ὅπως διέλθωσι νικηφόρως καὶ τὴν δοκιμασίαν ταύτην. Ἀλλ' ἐὰν ἠττηθῶσι τῇ συνδρομῇ τῆς Εὐρώπης — διότι μόνον ἡ Εὐρώπη δύναται νὰ καταβάλῃ αὐτοὺς παρατείνουσα τὴν ἀκαρδον αὐτῆς πολιτικὴν καὶ τὴν ἐπονείδιστον πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀνοχὴν — θὰ σώσωσι τοὐλάχιστον ἀκεραίαν τὴν τιμὴν καὶ τὴν φήμην αὐτῶν, θύματα τῆς ἐπαιρομένης ἐπὶ πολιτισμῷ καὶ ἰδεώδει εὐγενείᾳ δημοκρατικῆς Γαλλίας καὶ τῆς εὐσεβεστάτης καὶ ὀρθοδοξοτάτης Ρωσσίας, ἡ ὁποία σὺν ἄλλοις ἔχει καὶ ἱερὰν ἀποστολὴν νὰ ἀναστηλώσῃ τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ τρούλου τῆς Ἁγίας Σοφίας, προστάτις κατ' ἀποκοπὴν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὅταν ταῦτα ἐπίστευον οἱ πρῶτοι ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τῆς Ἀνατολῆς ἀγωνισθέντες πατέρες ἡμῶν ὡς θεοπνεύστους λόγους ἐξ ἀποκαλύψεως, δὲν ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσιν, ὅτι καὶ ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ θὰ κατενέμετο εἰς φυλὰς καὶ ἐθνικότητας, ὅτι δὲ ἡ μεγάλη Δύναμις τοῦ Βορρᾶ θὰ εἶχε μὲν πάντοτε ὡς σκοπὸν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου ἱδρύματος τοῦ χριστιανισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλ' ὅτι ὁ Σταυρὸς οὗτος, θὰ ἦτο σλαυικός.

Θὰ παλαίσῃ ἡ Κρήτη ὅση αὐτῇ δύναμις, ἐναντίαν πάσης θελήσεως, ἵνα ὁριστικῶς πλέον ἀπαλλαχθῇ δουλείας ἀφορήτου. Θὰ παλαίσῃ μετ' αὐτῆς καὶ ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐν ἀνάγκῃ, ἕως ἂν γείνῃ καταληπτὸν εἰς μικροὺς καὶ εἰς μεγάλους, ὅτι δι' οὐκαζίων καὶ διαγγελμάτων δὲν λύονται πάντα τὰ ζητήματα, οὐδὲ ρυθμίζεται ἡ τύχη ὅλων τῶν λαῶν. Ἐὰν θέλῃ καὶ ἐγχρίνῃ ἡ Εὐρώπη, ἂς χορηγήσῃ τὴν ἠθικὴν αὐτῆς ἀρωγὴν εἰς τοὺς Κρῆτας. Ἀρκεῖ νὰ κατανεύσωσι Ρωσσία καὶ Γαλλία, ἵνα αὔριον λυθῇ τὸ Κρητικὸν ζήτημα καὶ ἐκουσίως ἀποσυρθῇ ὁ Σουλτάνος τοῦ φλέγοντος ἐκείνου τόπου, ἄνευ μηδεμιᾶς δυσαρέστου συνεπείας διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν μακαριότητα τῆς Εὐρώπης. Ἄλλως ἂς ἀφήσωσι τοὺς Κρῆτας νὰ λογαριασθῶσι μὲ τὸν σατράπην αὐτόν. Εἶναι ἱκανοὶ νὰ τὸν σωφρονίσωσι διὰ μόνης τῆς ἀρωγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἀλλὰ συμβουλαὶ καὶ συνηγορίαι τῆς ὑβριστικῆς ποιότητος τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου», ἂς λείψωσι, πρὸς Θεοῦ. Κακίστην ἐκδούλευσιν παρέχει τὸ ἔγκριτον φύλλον πρὸς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ, ἀναλαμβάνον τὴν πρωτοβουλίαν οὕτως ἀπρεπῶν εἰσηγήσεων.

ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΑΙ.

Γυμνάσια στρατιωτικὰ, σύγκλησις ἐφεδρειῶν, ἀσκήσεις τοῦ τορπιλλικοῦ στόλου—εἰδήσεις τὰς ὁποίας μετέδωκαν αἱ «ἀνεξάρτητοι» — ἐμφανίζουσι, κατ' αὐτοὺς πάλιν, μεταβολὴν πολιτικῆς. Ὅταν ὀνομάζωσιν ἄτολμον καὶ προδοτικὴν τὴν ἐνεστῶσαν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, βεβαίως ὑποδεικνύουσιν ἐπιστράτευσιν τοῦ Στόλου καὶ τοῦ Στρατοῦ, διότι πῶς ἄλλως ἠθέλομεν δράσει ἐν Κρήτῃ, καὶ πῶς ἄλλως θὰ ἠδυνώμεθα ἐν Θεσσαλίᾳ ἕνεκεν τῆς ἐν Κρήτῃ δράσεως;

Ἡ πολιτικὴ λοιπὸν τῆς συγκλήσεως τῶν ἐφεδρειῶν καὶ τοῦ ἔκπλου τοῦ στόλου, εἶναι ἡ πολιτικὴ τῶν «ἀνεξαρτήτων» φλυάρων. Ἀλλ' εὐθὺς ὡς εἰκάζουσιν, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία των, ἢ τὸ πρόγραμμά των, ἔξω φρενῶν γίνονται οἱ χριστιανοὶ καὶ πατριῶται, καὶ ἀκούσατε, τί φθέγγονται:

«Ἀ, αὐτὰ εἶναι τεχνάσματα, καλέ· αὐτὰ »λέγονται καὶ γίνονται διὰ νὰ ἐξιλεωθῇ ἡ »Κυβέρνησις (καὶ οἱ λέγοντες εἶναι, σημειω»τέον, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι) αὐτὰ δὲν φανερώνουν »καμμίαν γενναίαν ἀπόφασιν, οὔτε εἶναι »προανάκρουσμα πανελληνίου ἀγῶνος. Γεν»ναῖα βουλεύματα ἀπ' αὐτὴν τὴν Κυβέρνη»σιν· δὲν ἐντρέπεσθε; Ἂς προσέξῃ ὅμως καλὰ »ἡ Κυβέρνησις καὶ ἂς μὴ ἀστειεύεται. Γυ»μνάσια, καὶ σύγκλησις ἐφεδρειῶν καὶ ἄλλα »παρόμοια, θέλουν χρήματα, καὶ ἐπάγονται »εὐθύνας βαρείας. Ἂς συλλογισθῇ καλὰ ἡ »Κυβέρνησις ἀποφασίζουσα νὰ μεταβάλῃ πο»λιτικήν. Ἡμεῖς δὲν θὰ τῆς ἐπιτρέψωμεν »μήτε αὐτό. Ἐδῶ εἴμεθα καὶ φρουροῦμεν »ἀγρύπνως τὴν Κρήτην καὶ .... τὴν ἡσυ»χίαν μας. Ἂς μὴ μᾶς ζαλίζῃ μὲ μεταβο»λὴν πολιτικῆς. Τί μεταβολὴ καὶ ξεμετα»βολή. Τώρα πάει πλέον. Κάμετε φρόνημα, »ἀδελφέ! Ἔπρεπε ὁ ἄβουλος Πρωθυπουργὸς »νὰ ἐκστρατεύσῃ τὴν 13 Μαΐου καὶ νὰ κυ»ριεύσῃ τὴν Κρήτην. Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἁπλού»στατον καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη θὰ ἔκλινε τὴν »κεφαλήν. Τὸ λέγει καὶ ὁ κ. Σελᾶς αὐτὸ, »διπλωμάτης πρώτης δυνάμεως, καὶ ἄλλοι. »Τώρα δὲν εἶναι πλέον καιρός· καὶ ἔπειτα »πῶς θὰ καταγγέλλωμεν ὡς προδότην τὸν »Πρωθυπουργόν; τώρα εἶναι καιρὸς μόνον νὰ »..... ἀνατραπῇ ἡ Κυβέρνησις, Βασιλεῦ! »Ὦ Βασιλεῦ! αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος σου, καὶ »αὐτὸ ἂν πράξῃς σώζεται ἴσως ἡ Κρήτη, πάν»τως ὅμως σωζόμεθα ἡμεῖς οἱ πιστοί Σου »θεράποντες».

✠

Αὕτη εἶναι ἡ πιστὴ ἑρμηνεία τῶν τελευταίων ἄρθρων τῶν «ἀνεξαρτήτων». Ἕτοιμοι νὰ ξιφουλκήσωσι κατὰ τῶν ἰδεῶν, τὰς ὁποίας παταγωδῶς συμβουλεύουσιν, εὐθὺς ὡς ὀσφρανθῶσιν, ὅτι εἶναι πιθανὸν πρὸς τοιαύτας ἰδέας νὰ τραπῇ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡ πολιτική.

Θὰ ἀπέθνησκον δὲ ἐκ θλίψεως ἀναντιρρήτως, ἐὰν ἐλύετο σήμερον αἰσίως τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης, ἢ ἐὰν οἱονδήποτε καλὸν ἐγίνετο τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Κυβερνήσεως. Αὐτὸ θὰ εἶπῇ πατριωτισμὸς καὶ ἀνεξαρτητισμὸς, καὶ τοιοῦτος τύπος ἀξιοῖ αὐθαδῶς, ὅτι ἑρμηνεύει τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὃν ἀληθῶς καταισχύνει διὰ τῆς ἀχαρακτηρίστου αὐτοῦ διαγωγῆς.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Ταραχαὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σελίνου

Τὸ Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον διαψεύδει τὰ γραφέντα περὶ ταραχῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σελίνου, τὰς ὁποίας οὐδεμία μέχρι τῆς νυκτὸς εἴδησις ἐπεβεβαίωσε.

Ὅ,τι προχθὲς ἀνηγγέλθη εἶναι ὅτι δύο τάγματα τουρκικοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησαν ἐκ Χανίων μεταβαίνοντα εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπαρχίαν.

Ἀξιωματικοὶ Τοῦρκοι δράσται σφαγῶν.

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 8. Ἐτηλεγράφησαν ἐκ Χανίων ὅτι εἷς ἀξιωματικὸς καὶ ἑπτὰ στρατιῶται Τοῦρκοι ἔλαβον μέρος ἐνεργὸν εἰς σφαγὰς καὶ εἰς ἐμπρησμοὺς εἰς τὰ χωρία. Οὗτοι συνελήφθησαν καὶ θὰ δικασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου στρατιωτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ Κρήτη ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ.

Τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλει ὅτι ὁ βουλευτὴς κ. Elli ἀπηύθυνεν ἐπερώτησιν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑφυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι ἡ βεβαίωσις τριῶν ἐκκλησιῶν ἐν Κρήτῃ ὑπὸ ὀθωμανῶν στρατιωτῶν ἠγγέλθη ἤδη εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τοῦ ἐν Χανίοις Γεν. Προξένου τῆς Ἀγγλίας, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευταὶ συσκέπτονται συνεχῶς περὶ τοῦ κρητικοῦ ζητήματος καὶ δραστηρίως ἐργάζον-

αι ἀπὸ κοινοῦ πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως ν Κρήτῃ διὰ μέτρων συμβιβαστικῶν.

Ἡ ἔκκλησις τῆς κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς

Ἡ ἐν Ρωσσίᾳ λογοκρισία ἀπηγόρευσε τὴν ἰς τὰς Ρωσσικὰς ἐφημερίδας δημοσίευσιν τῆς κκλήσεως δι' ἧς ἡ ἐνταῦθα Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ἐπεκαλεῖτο τὴν ἀρωγὴν τῶν μεγάλων Δυνάμεων ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων γυναικοπαίδων ἐν Κρήτῃ Ἡ ἔκκλησις αὐτη ἐπεστράφη εἰς τὴν ἐπιτροπήν.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐκ Σόφιας ἀγγέλλεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εὑρισκόμενος ἐν Φιλιππουπόλει ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐσπευσμένως μεταβαίνων εἰς Σπέρια ἕνεκεν τῶν ἐν Δουβνίτσῃ ἐπαναστατικῶν γεγονότων.

Ὡς γνωστὸν εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦτο εἰσέβαλε σῶμα βουλγάρων ἀνταρτῶν.

Ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀνηγγέλθη ὅτι τὸ κεντρικὸν Μακεδονικὸν κομιτάτον ἤρξατο ἀπό τινος μετὰ πλείονος ἐργαζόμενον δραστηριότητος.

Τὸ γνωστὸν ὄργανον τοῦ Ραδοσλάβωφ «τὰ Ἐθνικὰ Δίκαια» ἐξακολουθεῖ γράφον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἕνεκεν τῆς δυσμενοῦς αὐτῆς στάσεως ἐν ταῖς ἐνεργείαις τοῦ Μακεδονικοῦ Κομητάτου, ἀποκαλεῖ δὲ τοὺς Κυβερνῶντας νεκροθάπτας τῶν βουλγαρικῶν δικαιωμάτων καὶ συμφεροντολόγους. Κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα θερμαίνει ὁλόκληρον τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπευθύνει τὴν ἔκκλησιν,ὅπως ἐγειρόμενον ζητήσῃ τὴν εἰσαγωγὴν ἀληθῶν μεταρριθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἐκ Βουδαπέστης τηλεγραφοῦσιν ὅτι τὸ αὐτόθι συνελθὸν τηλεγραφικὸν συνέδριον ἐπελήφθη ἀπὸ προχθὲς τῶν ἐργασιῶν του. Ὡς ἐπίτιμος Πρόεδρος παρέστη ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου, τακτικὸς δὲ ὁ διευθυντὴς τῆς Οὐγγρικῆς διευθύνσεως.

Τοὺς διαφόρους ἀντιπροσώπους ὑπεδέχθησαν ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐγκαρδίως.

ΤΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

Κατ' ἐπίσημον σημείωσιν ἡ ἀξία τῶν ὑπὸ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καταναλωθέντων ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων ἔχει ὡς ἑξῆς. Ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου συμπεριλαμβανομένης κατηναλώθησαν ἀξίας δρ. 257,563,20. Ἀπὸ τῆς 21 Ἀπριλίου μέχρι τέλους τοῦ ἰδίου μηνὸς δρ. 43,725, ἐν ὅλῳ δρ. 301,288,20. Ἀπὸ 1 δὲ Μαΐου μέχρι τέλους ἰδίου μηνὸς δρ. 218,500 ἐν ὅλῳ δραχ. 519,788,20.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 Ἰουνίου. Ἡ εἴδησις ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ καλέσῃ ὑπὸ τὸ ὅπλα δύο ἡλικίας ἐπισήμως διεψεύσθη.

ΒΙΕΝΝΗ, 8. Ὁ πρίγκηψ τοῦ Μαυροβουνίου ἀφίκετο, θὰ διαμείνῃ δὲ μίαν ἑβδομάδα.

ΕΤΑΙΡΙΑ
Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

6η κλήρωσις ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 5 ο)ο ἐξαργυρωτέων πρὸς δρ. 200. Ἀριθ. 294, 805, 985, 1201, 1704, 1853, 1991, 2634, 3139, 3827, 5253, 5524, 5656, 6147, 6552, 6778, 6887, 7013, 7282, 7293, 7952, 8829, 8967, 8974, 9332, 9921, 10509 καὶ 10675.

11η κλήρωσις ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 5 1)2 ο)ο ἐξαργυρωτέων πρὸς δρ. 500. Ἀριθ. 11, 262, 541, 834, 1267, 1366, 1371, καὶ 2180.

Ἡ ἐξαργύρωσις τῶν ἄνω ὁμολογιῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Ἰουλίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1896.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου).

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ τῆς Φιλολογίας πεπειραμένος, φέρων δὲ τὰς ἀρίστας συστάσεις, ἀναλαμβάνει δι' ἰδιαιτέρας θαυμασίας μεθόδου τὴν προγύμνασιν μαθητῶν, ἰδίως τῆς γης καὶ δης γυμνασιακῆς τάξεως ἐξασκῶν αὐτοὺς περὶ τὴν Ἑλλ. καὶ Λατ. θεματογραφίαν καὶ σύνταξιν ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς. Δ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες
II
(Συνέχεια)

Ὑπάρχουν πολλοὶ πιστεύοντες, ὅτι ἡ γυνὴ ἔξω τῶν οἰκιακῶν της ἔργων τείνει νὰ ὁμοιωθῇ μὲ τὸν ἄνδρα. Ἄλλοι, ὅτι ὁ ἐντὸς τῆς οἰκίας περιορισμὸς τείνει εἰς τὴν ἀποκτήνωσιν. Καὶ ὅμως ! Κανεὶς δὲν ἔχει ἄδικον. Ἐν τούτοις οὐδεὶς βεβαίως δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἡ γυνὴ ἥτις εἶναι τὸ ἀριστούργημα τῆς πλάσεως, ὅπως εἶπεν ὁ Λέσιγγ, δὲν δύναται νὰ εἶναι καὶ....συγγραφεύς. Ἡ κυρία Breton γράφει κάπου : «Ὄχι πρὸ πολλοῦ ἀκόμη ἡ συγγραφεὺς γυνὴ ἐκρίνετο μετὰ συγκαταβατικοῦ μειδιάματος ἐπιεικείας καὶ ὄχι σπανίως συστηματικῆς ἐκ κακῆς θελήσεως, (ὅπως ὁ κ. Ροΐδης) Τὴν ἀπεκάλουν ἁπλούστατα «σχολαστικήν» (ὅπως ὁ κ. Ροΐδης). Εἰς τὴν προσωνυμίαν αὐτῶν ἀπήντησαν θριαμβευτικῶς πλεῖσται μεγαλοφυΐαι πράγματι γυναικεῖαι ἐν τοῖς γράμμασιν, ἀποδείξασαι, ὅτι μία γυνὴ δύναται κάλλιστα νὰ ἔχῃ μ ε γ ά λ α ς καὶ ὑ ψ η λ ὰ ς ἰδέας καὶ νὰ γράφῃ χωρὶς νὰ κινδυνεύῃ νὰ καταλεχθῇ μεταξὺ τῶν «σοφῶν γυναικῶν τοῦ Μολιέρου.» Μετὰ τὰς ἀληθεῖς αὐτὰς ῥήσεις, δι' ἡμᾶς τοὺς περὶ Ἑλληνίδων γράφοντας ὡς συνέπεια ἔρχεται ἀμέσως ἡ ἐρώτησις: Ἔχουν αἱ ἰδικαί μας μεγάλας ἰδέας, ἢ ὁ Μολιέρος εἶχε καὶ ταύτας προκαταβολικῶς συμπεριλάβει εἰς τὴν κωμῳδίαν του ;

Αἱ ἑλληνίδες ἔχουν μεγάλας ἰδέας...διὰ τὸν ἑαυτόν των. Αὐτὸ δὲ τὰς ἐμποδίζει νὰ φανοῦν ἀνώτεραι τοῦ μετρίου. Ἡ κ. Παρρὲν θαρρεῖ, ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸ δαιμόνιον τῆς γυναικείας παιδεύσεως μεταφράζουσα τὰ γαλλικὰ περιοδικά, αἱ δεσποινίδες Ζωγράφου καὶ Καλοστύπη σπεύδουν νὰ συγγράψουν πρὶν ἀκόμη ἐγκαταλείψουν τὰ βάθρα τοῦ σχολείου Δράματα, σύνταγμα δ' ὁλόκληρον ἐξ Ἀγουλινίτσης καὶ Καρβασαρᾶ μουσολήπτων δεσποινίδων ἀραδιάζει ποιήματα οἰκτρῶς πεζὰ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» καὶ ἄλλαι γράφουν περὶ παγκοσμίου φιλολογίας. Αὐτὰ εἶναι συμπτώματα προώρου φιλοδοξίας καὶ ἐλλείψεως τοῦ γ ν ῶ θ ι σ α υ τ ό ν. Ἐὰν δὲ σήμερον δικαιῶται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὁ κ. Ροΐδης εἶναι διότι δὲν ἔχομεν γυναῖκας πλὴν μιᾶς ἢ δύο ν' ἀντιτάξωμεν εἰς τὸ ἄρθρον του καὶ νὰ τὸν διαψεύσωμεν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ κυρία Ἀρσινόη Παπαδοπούλου δὲν εἶναι ἀξία νὰ ἀποτελέσῃ μ ό ν η ν ἐξαίρεσιν ἐπιτυχῶς γραφούσης Ἑλληνίδος ὡς τὴν ἀνεκήρυξεν ὁ κ. Ροΐδης, ἴσως διότι εὗρε παρ' αὐτῇ ὑπὲρ τὸ δέον θῆλυ ὕφος.

Ἡ γυνὴ ἔχει τὸ κράτος αὐτῆς ἐν τῇ καρδίᾳ· ἔχει θησαυροὺς ἀγαθότητος, ἐνθουσιασμοῦ, ἀφοσιώσεως, ἔρωτος, αὐταπαρνήσεως. Εἶναι ἐξόχως γλυκὺ γυναικεῖος κάλαμος ν' ἀνοίγῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀναγνωστῶν παραδείσους πνευματικῶν χαρίτων καὶ αἰσθημάτων νὰ χειραγωγῇ τὸν ἄνδρα εἰς τὴν ἀντίληψιν λεπτῶν συναισθημάτων. Ἡ Ἑλληνὶς ἕως τώρα κατὰ κανόνα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλάχισται ἐξέφυγον, τὸν ὡδήγησεν εἰς τὰ συνειθισμένα τοπεῖα ὅπου ἀφθονοῦν αἱ ἄκανθαι καὶ μόλις ποῦ καὶ ποῦ διανοίγεται ἓν ῥόδον, ἕτοιμον ν' ἀσφυκτήσῃ ἐξ ἐλλείψεως αὔρας καὶ ναμάτων. Ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα συνέλεξα γυναικεῖα Ἑλληνικὰ ἔργα τῆς ἐλαφρᾶς φιλολογίας ἵνα μορφώσω γνώμην εὐσυνείδητον καὶ ὁμολογῶ ὅτι σπανίως διῆλθον ἑβδομάδα τόσης κοπώσεως, καὶ πλήξεως. Ἑβδομὰς διὰ τὸ πνεῦμα μου παθῶν. Ἔστρεφα τὰ φύλλα μήπως καὶ ἀντικρύσω καμμίαν μαρμαρυγὴν συνεχίζουσαν τὴν μαρμαρυγὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ κομψῆς περιπατητρίας. Ὡς νὰ εἶχε ὅμως εἰσβάλῃ κ'ἐκεῖ ὁ Ἀττικὸς καύσων ξηρότης καὶ ἀνία καὶ μαρτύριον ! . . . Αἱ γράφουσαι δράματα στεροῦνται ὁλοτελῶς πείρας καὶ παρατηρήσεως. Ταύτην κυρίως εἰς τὴν γυναῖκα προσκομίζει ὁ γάμος καὶ ὅμως αἱ γράφουσαι σήμερον δράματα εἶναι νεαρώταται δεσποινίδες, ὁμοιάζουσαι, ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ σεβαστός μου φίλος κ. Ἀσώπιος, μὲ καλόγηρον ὁμιλοῦντα ἐπ' ἄμβωνος περὶ ἀγάπης τῶν τέκνων καὶ πλέκοντα τὸν πανηγυρικὸν τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας. Ἡ κόρη ἂς δρέπῃ ἀπὸ τοὺς κήπους τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως, καὶ ἐμπνεομένη ὁτὲ μὲν ῥεμβάζουσα καὶ ἐλαφρῶς μελαγχολοῦσα, ἄλλοτε παιγνιώδης καὶ χαριτωμένη νὰ γράφῃ εὔμορφα, σαγηνεύουσα ὄχι μόνον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς γραφῖδος. Σήμερον ἐν τῇ ἐλαφρᾷ φιλολογίᾳ ἂν ἐξαιρέσῃ τις τὴν Ἀλεξάνδραν Παπαδοπούλου, αἱ ἄλλαι περιστρέφονται ἀκαμάτως περὶ τὴν σχολαστικότητα καὶ τὴν πολυλογίαν, ἥτις ἴσως διὰ γυναικεῖα χείλη νὰ ἔχῃ ἐνίοτε τὴν δικαιολογοῦσαν αὐτὴν χάριν, ἀλλ' ἐν τῇ φιλολογίᾳ τὴν φονεύῃ ἡ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἀδεξιότης τοῦ ὕφους.

⚜

Αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ εὐαισθησία των δέον νὰ ἐξωτερικεύηται ὅταν γράφουν διὰ τοῦ πνεύματος, τῆς εὐφυΐας ἡ ὁποία δὲν κουράζει,τῆς ἁπλότητος τοῦ ὕφους ἡ ὁποία ἑλκύει. Ὄχι νὰ ἀναπαριστᾷ σκηνὰς παιδικάς, ὡς πράττει ἡ κ. Ἀρσινόη Παπαδοπούλου, οὔτε νὰ σοβαρεύηται ὡς ἡ δεσπ. Ζωγράφου, οὔτε νὰ μεταφράζῃ ὡς αἱ συνεργάτιδες τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν», οὔτε τέλος ν' ἀμερικανίζῃ ὡς ἡ κ. Παρρὲν, ἥτις μ' ὅλην τὴν εὐφυΐαν της δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ ἐννοήσῃ,ὅτι ζῇ ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα ἀκόμη τὸ ἀνδρικὸν ζήτημα δὲν ἐλύθη καὶ αὐτὴ θέλει χειραφετήσεις γυναικείας. Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἡ Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου, ἡ χαριτωμένη τοῦ Βοσπόρου λογογράφος, δύναται νὰ παράσχῃ τὰ ἔργα της ὡς πρότυπον εἰς τὰς ὁμοφύλους της. Ἐπεισόδια ἰδιάζοντα εἰς τὴν γυναικείαν ἀντίληψιν καὶ κρίσιν, ἐπεισόδια τοῦ καθημερινοῦ βίου, τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ μὴ εἶναι τέλεια διηγήματα ἔχουν ὅμως ὅλην τὴν ψυχολογίαν τεχν. διηγήσεως περιγραφὴν ἑνὸς τοπείου,μία ἀνάμνησις,ἔχουσα τὴν ἤρεμον μέθην παρθενικῶν ὀφθαλμῶν, τὸ ὕφος τοῦ Πολέμη, ἐνίοτε τὴν μελαγχολίαν τοῦ Νιρβάνα, ἀδιάφορον ἂν ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ κ. Θεοτόκη δὲν τὸν ἀναγνωρίζει, μία ποιητικὴ σελὶς μὲ ἔννοιαν, μὲ σκοπόν, μὲ αἴσθημα, κάτι τι νεώτερον, ἰδοὺ ποῖα πρέπει ν' ἀπασχολήσουν τὴν δεσποινίδα ἐκείνην, ἥτις αἰσθάνεται κάποιαν κλίσιν καὶ ἰδιοφυΐαν. Διότι ἄνευ αὐτῶν θέλουσα ν' ἀνέλθῃ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Παρνασσοῦ δὲν θὰ κάμνῃ ἄλλο ἢ νὰ κυλίῃ λίθον Σισσύφειον.

Αἱ γράφουσαι σήμερον Ἑλληνίδες δύνανται νὰ διακριθοῦν διττῶς. Α' εἰς γραφούσας ἔργα καθαρῶς ἱστορικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ καί φιλολογικὰ καὶ Β' εἰς τὰς ἀσχολουμένας εἰς τὴν ἐλαφρὰν φιλολογίαν, αἵτινες εἶναι καὶ αἱ πολυαριθμότεραι. Ἐκ τούτων τινὲς ὑπερέβησαν τὸ μέτριον. Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν ποία ἐξ αὐτῶν ἔχει τὴν μεγαλειτέραν φήμην διὰ νὰ τονίσωμεν θόρυβον. Οὔτε ἐὰν γράφῃ, ὅπως θέλει ὁ κ. Ροΐδης. Αὐτὰ μᾶς εἶναι ἀδιάφορα. Ποῖαι ἀπὸ τὰς γραφούσας ἠδυνήθησαν νὰ συντείνουν εἰς τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ φιλολογικοῦ τῆς σήμερον οἰκοδομήματος καὶ κατὰ πόσον ἡ συμβολή των εἶναι ἀξία λόγου. Ἰδοὺ ὁ σκοπὸς τῶν ἄρθρων ἡμῶν.

(Ἕπεται συνέχεια) **Δὶκ**

ΤΑ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Γράφει ἡμῖν ὁ ἐκ Χρυσοῦ ἀνταποκριτής.

Περὶ τῶν τελευταίων ἐν Δελφοῖς εὑρημάτων, ἤτοι τοῦ χαλκίνου ἀγάλματος, ὅπερ, ὡς λέγουσι, παριστᾷ τὸν Ἱέρωνα τύραννον τῶν Συρακουσῶν, (ἀλλὰ τίνα Ἱέρωνα ; τὸν πρεσβύτερον ἀδελφὸν τοῦ Γέλωνος, τύραννον τῶν Συρακουσῶν ἐν Σικελίᾳ, κατὰ τὸ 477—467 π. Χ. ἕνα τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν ἡγεμόνων τῆς ἀρχαιότητος, φίλον τῆς μαθήσεως καὶ τῶν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν, ἰδίως τοῦ Σιμωνίδου καὶ Πινδάρου, πρὸς τὸν ὁποῖον, Ἱέρωνα,λέγεται ὅτι ἦλθε καὶ ὁ Αἰσχύλος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν αὐλὴν διῆλθε τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου του, Πινδ. Ἡροδοτ. ; ἢ τὸν Ἱέρωνα τοῦ Ἱεροκλέους, ἡγεμόνα τῶν Συρακουσῶν καὶ ἀπόγονον τοῦ Γέλωνος, φημισθέντα διὰ τὴν πολεμικὴν γενναιότητα καὶ ἀνδρίαν του, καὶ λαβόντα μέρος μὲ τὸν στόλον του, εἰς τὸν β'. κατὰ τῶν Καρχηδονίων πόλεμον ; Ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τούτου ἔζη καὶ ὁ περίφημος μαθηματικὸς Ἀρχιμήδης εἰς τὰς Συρακούσας, διὰ συνεργείας καὶ ὁδηγίας τοῦ ὁποίου ἀνήγειρεν ὁ Ἱέρων διαφόρους μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς καὶ δημοσίας οἰκοδομὰς εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Βασιλεύσας δὲ 54 χρόνους, ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν, ἀφήσας μέγα πένθος εἰς τὸν λαόν του. Πολύβ. Τίνα τῶν δύο τούτων παριστᾷ τὸ ἄγαλμα τοῦτο; οἱ ἁρμόδιοι ἀποφανθήτωσαν),περὶ τῆς ὀρεινῆς χαλκίνης ἀγελάδος, τῆς συνταγῆς διὰ τοὺς δρομεῖς καὶ τῆς περὶ χρεωκοπίας ἐπιγραφῆς κλπ. ἱκαναὶ περιγραφαὶ ἐγένοντο καὶ εἰς τὴν «Παλιγγενεσίαν». Τὸ ἄγαλμα τοῦτο τοῦ Ἱέρωνος κεῖται ἤδη χαμαὶ καὶ κεχωρισμένον εἰς δύο μέχρι τῆς συναρμολογήσεώς του· εἶναι ἀληθὲς ἀριστούργημα τέχνης ἐμποιοῦν ἔκπληξιν καὶ θαυμασμόν· διατηρεῖται, ὡσεὶ ἐγένοντο πρὸ ὀλίγου καὶ οὐχὶ πρὸ 2300 καὶ πλέον ἐτῶν· φέρει χειτῶνα ποδήρη, εἰς δὲ τὴν χεῖρα, κεχωρισμένην τοῦ σώματος τυγχάνουσαν, κρατεῖ ἡνία. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο εὑρέθη ἐν ὑδραγωγείῳ κάτωθι τοῦ θεάτρου. Ἀνεσκάφη καὶ καὶ ἀπεκαλύφθη ἤδη καὶ τὸ στάδιον. Τὰ πάντα εἶ[ναι] ἀξιοθέατα καὶ ἄξια θαυμασμοῦ καὶ ἐπισταμένης μελέτης, ὅπως ἐννοήσῃ τις τὴν ἀξίαν καὶ ἀναβῇ εἰς τὸ ἰδεῶδες της.

Δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ ἔρχωνται ἐπισκέπται εἰς τὸν πανελλήνιον τοῦτον τόπον, τὰ ἀρχαῖα ἱεροσόλυμα, ἀπὸ πάντα τῆς ὑφηλίου τὰ κέντρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες, ὅπως προσκυνήσωσι καὶ θαυμάσωσι τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα· χθὲς ἦσαν ἐπισκέπτριαι Ἀμερικανίδες, καὶ αἱ μὲν ἀνεχώρησαν, μία ὅμως παραμένει μετὰ τοῦ ξεναγοῦ της καὶ μελετᾷ ἐν ἀνέσει τὰ πάντα. Σήμερον ἔφθασαν ἐν συνοδείᾳ οἱ κ. Δ. Βικέλας, Roubie Ἱσπανὸς Καταλανὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Βαρκελώνης, κ Τρὺρ ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας Κολομβίας, καὶ ὁ κ. Θάλης ἰατρὸς ἐξ Ἀθηνῶν, οἵτινες ἀφοῦ παρέμειναν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὸ Μουσεῖον καὶ τὴν Κασταλίαν μελετῶντες, ἀνεχώρησαν δι' Ἄμφισσαν καὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἀρχαιολογικάς των μελέτας μεταβαίνοντες εἰς Γραβιὰν, Δαδίον, Ἐλάτιον, Χαιρώνειαν καὶ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Ἀθήνας. Περιηγοῦνται δὲ πρὸς μελέτας ἀρχαιολογικάς· ἰδίως ὅμως ὁ μεσαιωνοδίφης σοφὸς Καταλανὸς, ὁ πάνυ γλυκὺς καὶ προσήγορος Rubie καταγίνεται εἰς τὰ τῆς ἐποχῆς τῶν Καταλανῶν, ἐντεταλμένος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ὁ χῶρος τοῦ μουσείου παρὰ πάντων ὁμολογεῖται ὡς ἀνεπαρκής,ὅπως περιλάβῃ ἐν τάξει ἅπαντα τὰ ἱερὰ ἀντικείμενα, εὑρεθέντα καὶ εὑρεθησόμενα,καὶ εὐκταῖον θὰ ἦτο, ἂν φιλάρχαιός τις ὁμογενὴς πλούσιος ἐδαπάνα πρὸς ἀνέγερσιν ἑτέρου μουσείου, ἀνταξίου τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς εὐκλείας τοῦ τόπου καὶ τῶν ἀντικειμένων, ἢ καὶ εὔρυνσιν τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἀποθανατίσῃ τ' ὄνομά του, ποιῶν τὴν καλλιτέραν χρῆσιν τοῦ πλούτου του. Εἰς τὴν οἰκοδομὴν, ἥτις θὰ περιέχῃ τὰ ἱερώτερα καὶ τιμαλφέστερα τῶν προγόνων μας ἀριστοτεχνήματα, θὰ προσέρχωνται οἱ ἐπισημότεροι καὶ σοφώτεροι τοῦ κόσμου, οἵτινες μελετῶντες τὰ περιεχόμενα, θ' ἀπαντῶσι καὶ τὸν ἱδρυτὴν τοῦ περιέχοντος,καὶ θὰ μνημονεύωσιν εὐφήμως καὶ τοῦ ὀνόματος τούτου. Ἄφατος λύπη καὶ ταραχὴ ἐπεκράτησεν ἐσχάτως εἰς τοὺς κατοίκους Δελφῶν, καὶ γενικὴ ἀγανάκτησις, ὅταν διεδόθη ὅτι, ὁ πρότερον αὐτόθι ἔφορος ἀρχαιοτήτων κ. Κ. Κουρνιώτης, ἐλθὼν ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐξετάσῃ τὰ τελευταῖα εὑρήματα, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του διάφορα σπουδαῖα ἀντικείμενα. Ἡσύχασαν ὅμως ὅτε τοῖς ἐδόθη διαβεβαίωσις, ὅτι τὰ παραληφθέντα, μεταφέρονται εἰς Ἀθήνας ὅπως καθαρισθῶσι, καὶ οὐχὶ ὅπως φυγαδευθῶσιν ἐκ τοῦ τόπου εἰς ὃν ἀφιερώθησαν καὶ ἔκειντο κεκαλυμμένα τόσας χιλιετηρίδας. Τότε πρὸς τί ἡ σύστασις μουσείου ! Ἐν τούτοις οὐδεὶς πιστεύει ὅτι θὰ εὑρεθῇ ποτε Κυβέρνησις τόσον ἄστοργος, ἄδικος καὶ αὐθαίρετος, νὰ ἐπιτρέψῃ, ὥστε βέβηλος χεὶρ ν' ἁρπάσῃ καὶ μεταγάγῃ ἀλλαχοῦ ἱερὰ ἀντικείμενα, ἐκ τῶν κειμηλίων τοῦ εἰς τὴν ἀρχαιότητα περιφημοτέρου μαντείου τῶν Δελφῶν ἀνηκόντων μαντείου, τὸ ὁποῖον ἔσχε τοιοῦτον μεγαλεῖον καὶ τοιαύτην δόξαν καὶ φήμην, ὥστε καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα προσείλκυεν ἀπὸ τὸν κόσμον ἅπαντα εἰς αὐτὸ προσκυνητὰς καὶ πλοῦτον, καὶ ἤδη δι' αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα προσέρχονται ἑκάστοτε ἐπισκέπται οἱ ἐξοχώτεροι, καὶ τὰ καταστήσῃ πλέον τὸ μουσεῖον τοῦτο καὶ τοὺς Δελφοὺς κενὴν λέξιν. Ὁ κ. Πετρίδης,ὁ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εὐκλεῶς διευθύνων, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος, δὲν θ' ἀνεχθῇ βεβαίως νὰ ἀφαιρεθῇ οὐδ' ἐλάχιστον ἐκ τῶν ἐν Δελφοῖς ἀντικειμένων ἀνεπιστρεπτεί.

Τὸν τόπον μας ἐμάστιζε τὸν χειμῶνα ἡ Ἰφλουέντζα, ἀποστείλασα ἱκανοὺς εἰς τὸν ᾅδην· ἤδη παρουσιάσθη εἰς τὸν Δῆμον Ταρνασίων, συγκοινωνοῦντα μὲ τὸ Δαδίον, ἔπειτα ἀνεφάνησαν κρούσματα εἰς τὴν πόλιν Ἀμφίσσης καὶ ἐκεῖθεν μετεδόθη εἰς Ἅγιον Νικόλαον τοῦ Δήμου μας Κρίσσης, ἔνθα δύο ἄτομα ἔπαθον μία γυνὴ, ἥτις καὶ ἀπεβίωσε, καὶ εἷς ἀνὴρ ὅστις καὶ ἀπεκλείσθη ἀμέσως· ὁ ἐμβολιασμὸς ἐνεργεῖται δραστηρίως· οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ εἰς μετρίαν κατάστασιν. Ἡ καρποφορία τοῦ ἐλαιῶνος ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἂν δὲν συμβῇ ἐναντία τις καιρικὴ περίστασις θὰ ἔχωμεν ἔκτακτον καρποφορίαν· αἱ ἄμπελοι, τὰς ὁποίας ἐν ἀρχῇ ἠπείλη τὰ σμήνη τῶν ἀκρίδων, ἐκλιπόντα σχεδὸν ἤδη ἀρκετὴν εὐρωστίαν δεικνύουσι καίτοι ὁ καιρὸς δὲν δείκνυται εὐνοϊκὸς εἰς τὰ προϊόντα, ἕνεκα τῶν ἀλλεπαλλήλων βροχῶν.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετετέθη ἐντεῦθεν, ζητηθεὶς ἐκ Ζαβέρδας, ὁ τηλεγραφητὴς Κωνστ Ἀγγελῆς, ὑπάλληλος ἐντιμότατος καὶ εἰς τὸ καθῆκόν του καὶ τὴν χριστιανικὴν ἀνατροφὴν